Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Гж4 29/26
5.3.2026. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Филиповић, председника већа, Весне Дамјановић и Весне Павловић-Нинковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из …, чији је пуномоћник Миша Петровски, адвокат из Београда, ул. Мајке Јевросиме бр. 47, против туженог Привредно друштво "..." са седиштем у ..., ул. ..., чији је пуномоћник Гордана Марчета, адвокат из Београда, ул. Патриса Лумумбе бр. 98, ради заштите жига, одлучујући о жалбама тужиоца и туженог, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду П4 бр. 206/22 од 26.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 05.03.2026. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П4 бр. 206/22 од 26.11.2025. године, у ставу првом, другом, трећем и четвртом изреке.

ПРЕИНАЧАВА СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу петом изреке пресуде Вишег суда у Београду П4 бр. 206/22 од 26.11.2025. године, па се обавезује тужилац да туженом исплати износ од 485.950,00 динара на име трошкова парничног поступка, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом исплати износ од 150.000,00 динара, на име накжнаде трошкова другостепеног поступка, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Ставом првим изреке побијане пресуде, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужени стављањем ознаке "..." на амбалажу вина "..." повредио жиг тужиоца регистарски број ...

Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим

је тражио да се забрани туженом даље стављање у промет производа “...”, као и других производа која садрже ознаку “...”, а која је битно слична ознаци “...” из тужиочевог жига регистарски број ...

Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавеже тужени да искључи из промета, те да о свом трошку уништи паковања производа “...” као и других производа која садрже ознаку “...”, као и предмете којима је извршена повреда права из тужиочевог жига број ...

Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се обавеже тужени да о свом трошку ову пресуду објави у дневном листу “Блиц” у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом извршења.

Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 95.950,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправка пресуде, под претњом извршења.

Против наведене пресуде, парничне странке су изјавиле благовремене жалбе и то тужилац побијајући је у целости из свих законских разлога, и тужени побијајући је у делу одлуке о трошковима, из свих законских разлога. Трошкове другостепеног поступка су образложено тражили.

Апелациони суд у Београду је испитао побијану пресуду у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку - ЗПП (“Службени гласник РС” бр. 72/2011, 49/2013 – одлука УС, 74/2013 – одлука УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020 и 10/2023 - други закон), те је нашао да жалба тужиоца није основана, док је жалба туженог основана.

У поступку пред првостепеним судом, није учињена нека од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, нити пак друге повреде које биле од утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари, а изрека побијане пресуде је јасна и разумљива, као и разлози о битним чињеницама, па се њена законитост и правилност могу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, произилази да су тужилац и сведок ББ, основали дана 18.5.2018. године привредно друштво “ ...” doo ..., са по 50% удела, чија је претежна делатност производња вина од грожђа. Како је решењем Министарства финансија Пореске управе од 31.05.2018. године бр. 43-01-4/18- К0085/1036 привредном друштву “...” doo ... одузет ПИБ, то су тужилац и сведок ББ постигли договор да фактички оснују ново привредно друштво, које би формално-правно било у власништву … сведока , ВВ. Поводом наведеног договора, дана 08.08.2018. године основано је привредно друштvo “..." ..., чија је претежна делатност производња вина од грожђа, и то од стране ВВ. Имајући у виду да су се односи између тужиоца АА и сведока ББ у међувремену пореметили у тој мери да више нису могли заједно да обављају делатност производње и продаје вина, а и поред преговора нису постигли сагласност о подели залиха винарије “...” ..., већ су целокупне залихе остале у власништву туженог. Након тога, тужилац је самостално наставио обављање делатности производње вина од грожђа, због чега је дана 3.6.2021. године поднео пријаву надлежном органу за регистрацију новог жига, и то је “...”, а као носилац права на жигу је уписан дана 20.4.2022. године, а тужени је такође наставио да обавља делатност производње вина, при чему се након прекида сарадње између тужиоца и сведока ББ у промету нашло вино са жигом “ ...” које је произведено 2018. године.

Првостепени суд је имајући у виду овако утврђено чињенично стање, применом материјалног права и то одредбе члана 1 став 1, 20, 54 став 1, 57, 72 Закона о жиговима нашао да је тужбени захтев тужиоца неоснован, па је донео одлуку као у изреци побијане одлуке. Првостепени суд налази да је спорни знак “.” Тужени.. користио и пре него што је тужилац поднео пријаву за регистрацију жига “...” односно пре него што је тужилац стекао жиг за који тврди да је повређен од стране туженог, те тужилац не може остваривати заштиту таквог касније насталог права, јер у моменту када је тужени обележавао своје вино произведено 2018. године право тужиоца на жиг није ни постојало. Штавише, по схватању првостепеног суда чак и да је тужени обележавао своја вина жигом “...” након што је тужилац стекао право на жиг “...” не може бити речи о повреди тужиочевог права на жиг, имајући у виду да је тужени спорна вина обележио знаком који је саставни део њеовог пословног имена (... d.o.o. ...), а носилац жига, у конкретном случају тужилац, не може да забрани другом лицу да под истим или сличним знаком ставља у промет своју робу, односно услуге ако тај знак представља његово пословно име или назив који је на савестан начин стечен пре признатог датума првенства жига, у смислу чл. 54 Закона о жиговима. Истовремено, имајући у виду да није дошло до повреде права жига, првостепени суд налази да су неосновани и тужбени захтеви да се забрани туженом даље стављање у промет вина “...” и других производа која садрже ознаку “...”, а која је према наводима тужиоца битно слична ознаци “...” као и да искључи из промета, те да о свом трошку уништи паковања производа “ ...” као и других производа која садрже ознаку “...” а пресуду објави у дневном листу “Блиц” у року од 15 од пријема писаног отправка пресуде.

Правилно је првостепени суд на утврђено чињенично стање применио материјално право када је одбио захтев тужиоца. Законом о жиговима уређено је питање обима и начина остварења заштите овог права, а чланом 54 закона регулисана су и ограничења права. Према члану 54 став 1 Закона о жиговима (“Сл. Гласник РС” бр. 6/2020), носилац жига не може да забрани другом лицу да под истим или сличним знаком ставља у промет своју робу, односно услуге ако тај знак представља његово пословно име или назив који је на савестан начин стечен пре признатог датума првенства жига. Из ове одредбе произлази да у конкуренцији жига и фирме, законодавац приоритет даје заштити фирме, али под условом да знак представља пословно име или назив одређеног лица, да је оно стечено на савестан начин, те да је стечено пре признатог датума првенства жига.

У конкретном случају, тужени привредно друштво “...” основано је 08.08.2018. године, са регистрованом делатношћу производња вина од грожђа и послује под пословним именом “...”. Дакле, заштићени знак којим је тужени означио своје производе, односно вино -“...” представља саставни део регистрованог пословног имена туженог, што жалбене наводе тужиоца да знак који је тужени користио не представља пословно име, нит назив, нити чак део назива туженог, јер се од целог назива користи само вербализам “...”, чини очигледно неосновним. Следом изнетог, правилан је закључак првостепеног суда да су у конкретном случају испуњени услови из чл. 54 став 1 Закона о жиговима за ограничење права на заштиту жига. Ово нарочито имајући у виду да је тужено привредно друштво основано и регистровано на савестан начин пре датума првенства жига тужиоца који је дана 3.6.2021. године поднео пријаву надлежном органу за регистрацију новог жига “...”, а као носилац права на жигу је уписан дана 20.4.2022. године.

Осим тога, тужени је први употребио назив привредног друштва у свом пословању, односно користио спорну ознаку “...”, и пре него што је тужилац поднео пријаву за регистрацију жига “...”, те правилно налази првостепени суд да на чињеници

да је тужени на свом вину раније користио ознаку за коју тужилац тврди да је слична његовом жигу који је касније настао, не може бити заснована судска заштита таквог, касније насталог права јер у моменту када је тужени обележавао своје вино произведено 2018. године, право тужиоца на жиг није ни постојало. Тужени је користио спорни знак "..." на својим производима, почев од оснивања, а која чињеница неспорно произилази из исказа сведока ББ и ВВ, законског заступника туженог. Наиме, из исказа наведених сведока, којима је суд поклонио веру, утврђено је да је вино са спорном ознаком ..., пласирано односно стављено у промет, од тренутка оснивања туженог 2018. године, да би се продаја наставила 2019. године у већим количинама, због чега су неосновани жалбени наводи тужиоца да је нејасно на основу чега је првостепени суд утврдио да је тужени своје вино обележавао спорном ознаком још 2018. године када тужилац није имао регистровани жиг.

Како је тужени законом овлашћен да употребљава своје пословно име за обележавање својих производа-вина, односно како није дошло до повреде права жига, то је правилно првостепени суд одбио и тужбени захтев да се забрани туженом даље стављање у промет вина "..." и других производа која садрже ознаку "...", као и да искључи из промета, те да о свом трошку уништи паковања производа "..." као и других производа која садрже ознаку "..." а пресуду објави у дневном листу "Блиц" у року од 15 од пријема писаног отправка пресуде.

Сем наведеног, поређењем спорне ознаке "..." и заштићеног жига тужиоца ".." не може се прихватити као основан жалбени навод тужиоца да је употребом спорне ознаке "...", за означавање свог производа, вина -"..." тужени неовлашћено искористио знак истоветан заштићеном знаку тужиоца, у смислу одредбе чл. 49 став 2 тачка 1 Закона о жиговима, и тиме учинио повреду права на жиг тужиоца, у смислу одредбе чл. 90 истог закона.

Цењени су и други наводи тужиоца истицани у жалби, али како нису од значаја и не могу довести до другачије одлуке у овој правној ствари, то нису ни посебно образлагани сходно овлашћењу из одредбе члана 396 став 1 ЗПП.

Са свега изложеног, а како се ни осталим наводима жалбе тужиоца не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде, одлучено као у ставу првом изреке пресуде, на основу одредбе члана 390 ЗПП.

Међутим, основано се у жалби туженог указује да одлука првостепеног суда о трошковима поступка, садржана у ставу петом изреке побијане пресуде, није правилна.

Одлучујући о трошковима поступка, првостепени суд је погрешно применио Тарифни број 13. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, јер предмет тужбеног захтева није имовинске природе, већ утврђење повреде права жига, забрана даљег вршење повреде и уништење предмета којима се, према наводима тужбе, врши повреда. Имајући у виду садржину тужбеног захтева, у конкретном случају примењује се Тарифни број 14. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, којим је прописано да за састављање тужбе, противтужбе и других поднесака којима се покреће парнични поступак у непроцењивим предметима адвокату припада награда према врсти поступка, независно од означене од вредности спора и то у споровима о ауторском и сродним правима, о праву на жиг, моделу и о осталим правима интелектуалне својине, осим у процењивим имовинским захтевима из ових односа, износ од 75.000,00 динара. Такође у овом поступку примењује се тарифни број 15. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, који прописује да за заступање на рочишту адвокату припада за свако рочиште једнак износ награде као и за

поднеске којима се покреће поступак из тарифног броја 13. и 14. Тарифе , а за свако рочиште које је одложено 50% од награде из претходне тачке овог тарифног броја. Према наведеним одредбама тарифе, без обзира на означену вредност предмета спора, а имајући у виду да се не ради о имовинско правном захтеву, тужени имају право на накнаду трошкова поступка обрачунату према тарифним бројевима 14. и 15. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Ако се има у виду успех туженог у овом спору, опредељени трошковник као и радње које су биле потребне за вођење овог спора, то је овај суд обавезао тужиоца да туженом на име трошкова парничног поступка исплати трошкове заступања од стране пуномоћника из реда адвоката, и то за састав одговора на тужбу износ од 75.000,00 динара, за приступ на три одржана рочишта износ од по 80.000,00 динара, за приступ на четири неодржана рочишта износ од 42.500,00 динара, као и на име судксе таксе на одговор на тужбу износ од 950,00 динара, а што све укупно износи 485.950,00 динара, одмерено према АТ и ТТ важећој у време пресуђења.

Из наведених разлога, на основу члана 401 тачка 3 ЗПП преиначено је решење о трошковима поступка и одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде.

` Одлука као у ставу трећем изреке донета је применом одредби чл.165 ЗПП, па су туженом, који је успео у жалбеном поступку, досуђени трошкови другостепеног поступка у износу од 150.000,00 динара, на име састава жалбе, одмерено према Адвокатској тарифи.

Одлука као у ставу четвртом изреке донета је у смислу одредбе члана 165 ЗПП, имајући у виду да је жалба тужиоца оцењена као неоснована.

Председник већа-судија
Весна Филиповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић